

μουσικός περίπατος

Μενεξέδες και ζουμπούλια

Μενεξέδες και ζουμπούλια και θαλασσινά πουλιά |x2

άμα δείτε τη καλή μου χαιρετίσματα πολλά |x2

Ίβαλα, ίβαλα ωωω πάμε γιαλό γιαλό

Ίβαλα, ίβαλα ωωω μόνο εσένα αγαπώ

...

Η κιθάρα μου να σπάσει και τα τέλια να κοπούν |x2

και τα χέρια που την παίζουν μες τη γη βαθιά να μπουν |x2

Ίβαλα, ίβαλα ωωω πάμε γιαλό γιαλό

Ίβαλα, ίβαλα ωωω μόνο εσένα αγαπώ

...

Καν' τα σκάλες τα μαλλιά σου, καν 'τα σκάλες να ανεβώ |x2

να φιλήσω την ελιά σου που' χεις πάνω στο λαιμό. |x2

Ίβαλα, ίβαλα ωωω πάμε γιαλό γιαλό

Ίβαλα, ίβαλα ωωω μόνο εσένα αγαπώ

...

Και αν εσύ δε μου το δώσεις το φιλί που σου ζητώ |x2

θα στο πάρω με το ζόρι και θα είναι πιο γλυκό |x2

Ίβαλα, ίβαλα ωωω πάμε γιαλό γιαλό

Ίβαλα, ίβαλα ωωω μόνο εσένα αγαπώ

...

Κάμω να σε λησμονήσω, μα η καρδιά μου σε πονεί |x2

σύ είσ' η πρώτη μου αγάπη σύ είσαι κι η παντοτινή. |x2

Ίβαλα, ίβαλα ωωω πάμε γιαλό γιαλό |x2

Ίβαλα, ίβαλα ωωω μόνο εσένα αγαπώ |x2

Δεν σε θέλω πια (από τα πολλά)

Από τα πολλά που μου 'χεις καμωμένα
δεν σε θέλω πια, δεν σε θέλω πια
Τα σωθικά μου τα 'χεις μαυρισμένα
δεν σε θέλω πια, δεν σε θέλω πια

*Δεν μ' αρέσουν πλέον τα γινάτια
δεν πονώ για τα γλυκά σου μάτια
Παίζω και γελώ, κι άλληην αγαπώ
μάθε κι άλλη μια, πως δεν σε θέλω πια*

...

Τι μου μηνάς πώς δεν μπορείς να ζήσεις;
Δε σε θέλω πια, δε σε θέλω πια.
Με φοβερίζεις πως θ' αυτοκτονήσεις
δε σε θέλω πια, δε σε θέλω πια.

Δεν μ' αρέσουν πλέον τα γινάτια...

...

Αλλού να βρεις τα νάζια σου να κάμεις
δεν σε θέλω πια, δεν σε θέλω πια
Το ίδιο το 'χω αν ζήσεις κι αν πεθάνεις
δεν σε θέλω πια, δεν σε θέλω πια

Δεν μ' αρέσουν πλέον τα γινάτια...

Μπάρμπα Γιάννη Κανατά

Μπάρμπα Γιάννη με τις στάμνες |x3
και με τα σταμνάκια σου |x2
να χαρείς τα μάτια σου

Πρόσεξέ μη σε γελάσει |x3
καμιά έμορφη κυρά |x2
μπάρμπα Γιάννη Κανατά

Και σου φάει το γαϊδούρι |x3
και σ' αφήσει την ουρά |x2
μπάρμπα Γιάννη Κανατά

Μπάρμπα Γιάννη πέσε πρώτος |x3
στου Φαλήρου τα νερά |x2
μπάρμπα Γιάννη Κανατά

Να σε δουν τα κοριτσάκια |x3
και να πέσουνε κι αυτά |x2
μπάρμπα Γιάννη Κανατά

Βαλεντίνα

Αχ Βαλεντίνα, αχ βρε τσαχπίνα
μόρτικα κομμένα τα μαλλιά σου
σαν αγοροκόριτσο η μιλιά σου
Έχεις κούρσα και σωφάρεις
κι όπου θέλεις ρεμιζάρεις
έγινες και σωφερίνα

Κι όπως πας σε λίγα χρόνια, |x2
θα φορέσεις παντελόνια |x2
Βαλεντίνα, Βαλεντίνα |x2

...

Αχ Βαλεντίνα, αχ βρε τσαχπίνα
είσαι μια μποέμισσα σπουδαία
κάνεις την πιο όμορφη παρέα
Στα μπουζούκια σαν πηγαίνεις
και χασάπικο χορεύεις
ξετρελαίνεις την Αθήνα

Κι όλοι οι μάγκες σ' αγαπούνε |x2
και παντού σε συζητούνε |x2
Βαλεντίνα, Βαλεντίνα |x2

Ας είν' καλά το γινάτι σου

Τα γιασεμιά εσκύψαν για το χατίρι σου
κι ολόκληρο το κρύψαν το παραθύρι σου
Το κόκκινο γεράνι τη φλόγα του πετά
Εσύ `σαι για στεφάνι κι εγώ του θανατά

*Βρε, ας είν' καλά το γινάτι σου δε σου θυμώνω εγώ
Κι αν μου γυρίζεις την πλάτη σου, εγώ δε σε παρεξηγώ
Βαράτε βιολιτζήδες ασίκικο σκοπό
Στο πλάι μου την έχω εκείνη π' αγαπώ.*

...

Βασιλικός στη γλάστρα πλατύφυλλος ανθεί
κι εγώ μιλάω με τ' άστρα για σένανε ξανθή
Στα χείλια σου το γέλιο στα μάτια η απονιά
εγώ θα τηνε κάψω αυτή τη γειτονιά

*Βρε, ας είν' καλά το γινάτι σου δε σου θυμώνω εγώ
Κι αν μου γυρίζεις την πλάτη σου, εγώ δε σε παρεξηγώ
Βαράτε βιολιτζήδες ασίκικο σκοπό
Στο πλάι μου την έχω εκείνη π' αγαπώ.*

Γιαλό-γιαλό

Εις τον αφρό, εις τον αφρό της θάλασσας

Η αγάπη μου, η αγάπη μου κοιμάται

Παρακαλώ σας κύματα, μη μου τηνε ξυπνάτε | x2

Γιαλό-γιαλό πηγαίναμε κι όλο για σένα λέγαμε

Γιαλό να πας, γιαλό να 'ρθεις, τα λόγια μου να θυμηθείς | 2x

Να χαμηλώ-, να χαμηλώναν τα βουνά

Να 'βλεπα το , να 'βλεπα το Λεβάντε

Να 'βλεπα την Κεφαλλονιά και το ωραίο Τζάντε | x2

Γιαλό-γιαλό...

Να 'ταν η θα-, να 'ταν η θάλασσα κρασί

Και τα βουνά, και τα βουνά μεζέδες

Κι οι βάρκες κρασοπότηρα, να πίνουν οι γλεντζέδες | x2

Γιαλό-γιαλό...

Κεφαλλονί-, κεφαλλονίτικος παπάς

διαβάζει με, διαβάζει με σοφία

Τα δώδεκα ευαγγέλια τα βγάζει δεκατρία | x2

Γιαλό γιαλό...

Εις τον αφρό, εις τον αφρό της θάλασσας

Η αγάπη μου, η αγάπη μου κοιμάται

Παρακαλώ σας κύματα, στον πάτο να την πάτε | x2

Γιαλό-γιαλό...

Και ο μήνας έχει εννιά

Μια ζωή την έχουμε, κι αν δε την γλεντήσουμε
τι θα καταλάβουμε, τι θα καζαντήσουμε |x2
*Μες στον ψεύτικο ντουινιά παίξτε μου διπλοπενιά
παίξτε μου διπλοπενιά και ο μήνας έχει εννιά
και ο μήνας έχει εννιά*

...

Όσο ζει ο άνθρωπος, κοίτα, παρατήρησε
μέχρι τα σαράντα του, κι ύστερα μπατίρισε |x2
Μες στον ψεύτικο ντουινιά...

...

Στου διαβόλου τα 'γραψα όλα το κατάστιχο
και γλεντώ τα νιάτα μου, πριν με πιάσει λάστιχο |x2
Μες στον ψεύτικο ντουινιά...

...

Τη ζωή σου γλέντησε, πριν να 'ρθούν γεράματα
και σου λένε άδικα, μάθε γέρο γράμματα |x2
Μες στον ψεύτικο ντουινιά...

Ο Τραμπαρίφας

Βρε Μανώλη Τραμπαρίφα,
βάλε τη διπλή ταρίφα
φουλαριστός τράβα ντουγγρού
στη λεωφόρο του Συγγρού
Απόψε το κορίτσι θέλει θάλασσα |x2
κι εγώ ποτέ χατίρι δεν του χάλασα. |x2

...

Όλη μέρα εργασία,
κούραση κι ορθοστασία
κι από τη ζέστη βρε ζημιά
να σου 'ρχεται λιγοθυμιά
Απόψε που την έβγαλα τη μπέμπελη |x2
γουστάρω νύχτα δροσερή και ρέμπελη |x2

...

Στα θαλασσινά μπαράκια,
μπίρες και καλαμαράκια
κιθάρες, ντέφια και βιολιά
και ξάπλες στην ακρογιαλιά
Απόψε που υπάρχουνε τα τάλιρα |x2
ρε μάγκες θα οργώσουμε τα Φάληρα |x2

Το τραμ το τελευταίο

Εσούρωσα κι αργήσαμε, μα όσο και να φταίω
περπάτα να προλάβουμε το τραμ το τελευταίο |x2

Ντράγκα-ντρουγκ το καμπανάκι

Ντράγκα-ντρουγκ μες στο βραδάκι

Ντράγκα-ντρουγκ το καμπανάκι

να μας πάει κούτσα-κούτσα στο παλιό μας το τσαρδάκι

...

Περνούν πολύ μιζέρικα τα νιάτα μας τα έρμα
αλλ' άνοιξε το βήμα σου, να φτάσουμε στο τέρμα |x2

Ντράγκα-ντρουγκ κι αν βρούμε θέση

θα στρωθείς και θα σ' αρέσει

Ντράγκα-ντρουγκ κι αν βρούμε θέση

λίγο απάνω σου θα γείρω, γιατί έχω γίνει φέσι

...

Εμείς με τραμ πηγαίνουμε και άλλοι με ταξάρες
Για μας τα ντόρτια κι οι διπλές και γι' άλλους οι εξάρες |x2

Ντράγκα-ντρουγκ το καμπανάκι

Ντράγκα-ντρουγκ μες στο βραδάκι

Ντράγκα-ντρουγκ το καμπανάκι

Ντράγκα-ντρουγκ τι κρίμα που 'ναι, να 'σαι τόσο φτωχαδάκι

Άλα !

Άλα, άνοιξε κι άλλη μπουκάλα
και την κοινωνία τώρα τηνε παίζω ένα παρά
Βίβα, τα φαρμάκια που 'ταν στοίβα
Ποτηράκι-ποτηράκι λες και κάνανε φτερά
Βάνε, όσα έρθουν κι όσα πάνε
πού θα βρούμε τέτοιο βράδυ στη ζωή μας τη ρηχή
Δώσε, το τραπέζι ξαναστρώσε
βάλε καθαρά ποτήρια κι άντε φτου κι απ' την αρχή

...

Ρώτα, το κορίτσι πρώτα-πρώτα
τι γουστάρει να του παίζεις, μπουζουξή μου σεβνταλή
Βάρα, τη δική σου τη λαχτάρα
που ίσως να 'ναι η αγάπη, το ποτό και το φιλί
Ώπα, την καρδιά μου ισορρόπα
σάμπως και θα σπάσει απόψε και στα δέκα θα κοπεί
Φτού σου, οι πενιές του μπουζουκιού σου
μου επήρανε τα ρέστα και μ' αφήσανε ταπί

...

Άλα, έχω στρώσει μια κεφάλια
και τα βλέπω όλα σα μπέης και τα νιώθω σα πασάς
Άντε, στα ποτήρια ξαναβάλτε
κι άντε εβίβα μου και μένα κι άντε εβίβα σας κι εσάς
Σβήνω, πωπω Θεέ μου τι θα γίνω
αγκαλιά μου το κορίτσι και τριγύρω μου βιολιά
Σπάστα, όλα ας γίνουνε ανάστα
και μπαρδόν κι αν μπουμπουνίσει και καμία πιστολιά.

Ένα βράδυ που `βρεχε

Ένα βράδυ που `βρεχε,
που `βρεχε μονότονα
έφυγες αγάπη μου
ποιος σε πήρε να `ξερα,
και να τον εσκότωνα

ένα βράδυ που `βρεχε, που `βρεχε μονότονα |x2

...

Ένα βράδυ που `βρεχε
μέχρι το ξημέρωμα
έφυγες αγάπη μου
αχ αυτός ο άτιμος,
ήθελε μαχαίρωμα

ένα βράδυ που `βρεχε μέχρι το ξημέρωμα |x2

...

Ένα βράδυ που `βρεχε
μέχρι που εχάραξε
έφυγες αγάπη μου
η καρδιά μου σκίστηκε,
η καρδιά μου σπάραξε

ένα βράδυ που `βρεχε μέχρι που εχάραξε |x2

Αχ! βρε παλιομισοφóρια

...

Ένα βράδυ στη Καστέλα, σε μια όμορφη κοπέλα
που `παιρνε τ' απεριτίφ της
ρίχτηκε ένας τσίφτης απ' την Κοκκινιά.

Δεν εγνώριζ' όμως ότι, τα `χε μ' ένα Πειραιώτη
Πειραιώτη ντερμπετέρη
σίδερο στο χέρι, άσσο στη μπουνιά.

Αχ! βρε παλιομισοφóρια! |x2
τι τραβάν για σας τ' αγóρια |x2
τι τραβάν για σας τ' αγóρια |x2

...

Αλλά και ο Κοκκινιώτης, ήταν παλληκάρι πρώτης
και στο τέλος και οι δύο
στο νοσοκομείο πήγαν σηκωτοί.

Και οι δυο σε αφασία, μα εκείνη σημασία
που τους έφαγε η μαρμάγκα
και με άλλο μάγκα έκανε χαρτί.

Αχ! βρε παλιομισοφóρια! |x2
τι τραβάν για σας τ' αγóρια |x2
τι τραβάν για σας τ' αγóρια |x2

Μένω σε κάποια γειτονιά

Μένω σε κάποια γειτονιά, φτωχική γειτονιά
που 'χει σπίτια χαμηλά
Όλοι οι άνθρωποι εκεί έχουν πάντα γιορτή
και μοιράζουνε φιλιά

Μπρος απ' τις άσπρες τις αυλές, οι γριές και οι νιές
για τον έρωτα μιλούν
Κι όλοι σ' αυτή τη γειτονιά, τη μικρή γειτονιά,
μέρα-νύχτα τραγουδούν

*Άσπρες κορδέλες τα κορίτσια φοράνε
και τ' αγόρια κοιτάνε που ξυπνάνε νωρίς.
Μα δεν με νοιάζει κι ούτε βάζω μαράζι
τη δική μου αγάπη δεν την ξέρει κανείς.*

** (επανάληψη από την αρχή) **

Μένω σε κάποια γειτονιά...

Μπρος απ' τις άσπρες τις αυλές...

*Άσπρες κορδέλες τα κορίτσια φοράνε
και τ' αγόρια κοιτάνε που ξυπνάνε νωρίς.
Μα δεν με νοιάζει κι ούτε βάζω μαράζι
τη δική μου αγάπη δεν την ξέρει κανείς.
δεν την ξέρει κανείς, δεν την ξέρει κανείς*

Τέλος Α' μέρους

Βάρκα στο γιαλό

Πέντε πέντε δέκα

δέκα δέκα ανεβαίνω τα σκαλιά [...]
για τα δυο σου μάτια, για τις δυο φωτιές
που όταν με κοιτάζουν νιώθω μαχαιριές.

*Βάρκα στο γιαλό, βάρκα στο γιαλό |x2
γλάστρα με ζουμπούλι και βασιλικό. |x2*

...

Πέντε πέντε δέκα

δέκα δέκα θα σου δίνω τα φιλιά. [...]
Κι όταν σε μεθύσω, κι όταν θα σε πιω
θα σε νανουρίσω με γλυκό σκοπό.

*Βάρκα στο γιαλό, βάρκα στο γιαλό |x2
γλάστρα με ζουμπούλι και βασιλικό. |x2*

...

Πέντε πέντε δέκα

δέκα δέκα κατεβαίνω τα σκαλιά [...]
φεύγω για τα ξένα, για την ξενιτιά
και μην κλαις για μένα αγάπη μου γλυκιά.

*Βάρκα στο γιαλό, βάρκα στο γιαλό |x2
γλάστρα με ζουμπούλι και βασιλικό. |x2*

Η Μαργαρίτα η Μαργαρώ

...

Η Μαργαρίτα η Μαργαρώ, περιστεράκι στον ουρανό...
τον ουρανό μες στα δυο σου μάτια κοιτάζω, |x2
βλέπω την πούλια και τον αστερισμό. |x2

*Η μάνα σου είναι τρελή και σε κλειδώνει μοναχή,
σαν θέλω νά `μπω στην κάμαρή σου
μου ρίχνεις μεταξωτό σκοινί,
και κλειδωμένους μας βλέπει η νύχτα,
μας βλέπουν τ' άστρα κι η χαραυγή.*

...

Η Μαργαρίτα η Μαργαρώ, βαρκούλα στο Σαρωνικό...
Σαρωνικέ μου, τα κυματάκια σου δώσ' μου, |x2
δώσ' μου τ' αγέρι, δώσ' μου το πέλαγο. |x2

Η μάνα σου είναι τρελή και σε κλειδώνει μοναχή...

...

Η Μαργαρίτα η Μαργαρώ, δεντράκι στο Βοτανικό...
Πάρε το τραμ μόλις δεις πως πέφτει η νύχτα, |x2
πέφτουν οι ώρες, πέφτω, λιποθυμώ. |x2

*Η μάνα σου είναι τρελή και σε κλειδώνει μοναχή,
σαν θέλω νά `μπω στην κάμαρή σου
μου ρίχνεις μεταξωτό σκοινί,
και κλειδωμένους μας βλέπει η νύχτα, |x3
μας βλέπουν τ' άστρα κι η χαραυγή. |x3*

Απρίλη μου

...

Απρίλη μου, Απρίλη μου ξανθέ
και Μάη μυρωδάτε, καρδιά μου πώς αντέ-
Καρδιά μου πώς, καρδιά μου πώς αντέχεις
μέσα στην τόση αγάπη και στις τόσες ομορφιές

*Γιομίζ' η γειτονιά τραγούδια και φιλιά
Την κοπελιά μου τη λένε Λενιώ |x3
μα το 'χω μυστικό*

...

Αστέρι μου, αστέρι μου χλωμό
του φεγγαριού αχτίδα στο γαϊτανόφρυδο
Στο γαϊτανο-, στο γαϊτανοφρυδό σου
κρεμάστηκε η καρδιά μου σαν το πουλάκι στο ξόβεργο

Γιομίζ' η γειτονιά...

...

Λουλούδι μου, λουλούδι μυριστό
και ρόδο μυρωδάτο, στη μάνα σου θα 'ρθω
στη μάνα σου, στη μάνα σου θα 'ρθω
να πάρω την ευχή της και το ταίρι που αγαπώ

Γιομίζ' η γειτονιά...

Μαργαρίτα Μαγιοπούλα

...

Είχα φυτέψει μια πορτοκαλιά
που την εζήλευε όλη η γειτονιά
Που την εζήλευε όλη η γειτονιά
είχα φυτέψει μια πορτοκαλιά

Αχ, Μαργαρίτα Μαγιοπούλα
Αχ, Μαργαρίτα Μαγιοπούλα
Αχ, Μαργαρίτα μάγισσα.

...

Πρωί-πρωί την πότιζα φιλιά
το δειλινό την πήραν τα πουλιά
Το δειλινό την πήραν τα πουλιά
πρωί-πρωί την πότιζα φιλιά

Αχ, Μαργαρίτα Μαγιοπούλα |x2
Αχ, Μαργαρίτα Μαγιοπούλα |x2
Αχ, Μαργαρίτα μάγισσα. |x2

Η μυρτιά

...

Είχα μια θάλασσα στο νου
κι ένα περβόλι, περιβόλι τ' ουρανού,
κι ένα περβόλι, περιβόλι τ' ουρανού.

Την ώρα π' άνοιγα πανιά
για την απάνω γειτονιά.
Για την απάνω γειτονιά,
την ώρα π' άνοιγα πανιά

Στα παραθύρια τα πλατιά χαμογελούσε μια μυρτιά. |x2

Κουράστηκα να περπατώ, ω,ω,ω, και τη ρωτώ και τη ρωτώ. |x2

...

Πες μου, μυρτιά, να σε χαρώ
Πού θα βρω χώμα, θα βρω χώμα και νερό,
πού θα βρω χώμα, θα βρω χώμα και νερό.

να ξαναχτίσω μια φωλιά
για της αγάπης τα πουλιά.
Για της αγάπης τα πουλιά,
να ξαναχτίσω μια φωλιά.

Στα παραθύρια τα πλατιά, είδα και δάκρυσε η μυρτιά. |x2

Την ώρα π' άνοιγα πανιά, α, α, α για την απάνω γειτονιά. |x2

για την απάνω γειτονιά. |x2

Άρνηση (Στο περιγιάλι το κρυφό)

...

Στο περιγιάλι το κρυφό
κι άσπρο σαν περιστέρι.
Διψάσαμε το μεσημέρι
μα το νερό γλυφό.
Διψάσαμε το μεσημέρι
μα το νερό γλυφό.

...

Πάνω στην άμμο την ξανθή
γράψαμε τ' όνομά της.
Ωραία που φύσηξε ο μπάτης
και σβήστηκε η γραφή.
Ωραία που φύσηξε ο μπάτης
και σβήστηκε η γραφή.

...

Με τι καρδιά, με τι πνοή,
τι πόθους και τι πάθος.
Πήραμε τη ζωή μας· λάθος!
κι αλλάξαμε ζωή.
Πήραμε τη ζωή μας· λάθος!
κι αλλάξαμε ζωή.

Έλα πάρε μου τη λύπη

...

Είσ' ένα περιστέρι
που πετάς στον ουρανό
πάμε να βρούμε ένα αστέρι |x2
σ' ένα κόσμο μακρινό |x2

Έλα να -έλα να, να βρούμε έν' αστέρι
που πετά -που πετά, ψηλά στον ουρανό

...

Είσαι ένα καρδιοχτύπι
μου `χεις κόψει τα φτερά
έλα πάρε μου τη λύπη |x2
έλα δώσ' μου τη χαρά |x2

Είσαι έ- είσαι έ, ένα καρδιοχτύπι
μου `χεις κό- μου `χεις κο, κόψει τα φτερά

...

Τα γαρίφαλα σου μέτρα
σ' αγαπώ όσο κανείς
κάνω την καρδιά μου πέτρα |x2
και προσμένω να φανείς |x2

Έλα και -έλα και, και σε περιμένω |x2
στη γωνιά -στη γωνιά του δρόμου να φανείς |x2

Ο γλάρος

...

Μια βάρκα ήταν μόνη της σε θάλασσα γαλάζια
κι ήτανε κι ένας γλάρος με ολόλευκα φτερά.
Κι όλο την κοντοζύγωνε για να της κάνει νάζια
και τις φτερούγες του έβρεχε στα γαλανά νερά.

Και ζήλεψα τη βάρκα τη μικρή τη χιονάτη
που της φιλούσε ο γλάρος το κατάλευκο πανί
Και νιώθω σαν βαρκούλα στα γαλάζια τα πλάτη
που όλο περιμένει κάποιο γλάρο να φανεί.

...

Ένα γεράνι κόκκινο λουλούδισε στη γλάστρα
κι ήρθε μια πεταλούδα που πετούσε σαν τρελή.
Και ποιος να ξέρει άραγε τι του `πε η ξελογιάστρα
κι εκείνο εκοκκίνισε ακόμα πιο πολύ.

Και όλο συλλογιέμαι τα φτερά τ' ανοιγμένα
αλλά το τι να είπαν δεν το βρίσκω, ομολογώ.
Ποιος άραγε το ξέρει να το πει και σε μένα
Ας τ' άκουγα από σένα κι ας κοκκίνιζα κι εγώ.

...

Χθες το φεγγάρι ασήμωσε της λεύκας μας τα φύλλα
που στέκονταν ακίνητη εκεί στην ερημιά
κι όταν ο Μπάτης φύσηξε της ήρθε ανατριχίλα
κι αμέσως τρεμουλιάσανε τα φύλλα τα ασημιά.

Και όλο συλλογιέμαι, συλλογιέμαι πως κάτι,
πρέπει να είπε ο Μπάτης μυστικό μες τα κλαδιά.
Ας τ' άκουγα από σένα τα λογάκια του Μπάτη,
κι ας ένιωθα να τρέμει σαν τα φύλλα η καρδιά.

Επεμβαίνεις

Επεμβαίνεις,
επεμβαίνεις στη ζωή μου ασυγχώρητα
σε θέματα προσωπικά κι απόρρητα
με ντέτεκτιβ κι υποκλοπές,
μ' εντάλματα κι επιτροπές
επεμβαίνεις, επεμβαίνεις, επεμβαίνεις
μ' έκανες μπαλάκι τένις.

*Είσαι σκέτο παρακράτος, είσαι σκέτο παρακράτος |x2
και προβοκατόρισσα, γι' αυτό σε χώρισα. |x2*

...

Επεμβαίνεις,
επεμβαίνεις με πυρά κατευθυνόμενα
στο σπίτι μου, στους φίλους και το γκόμενο
μ' εντάλματα και σπαστικά,
με κόλπα τρομοκρατικά
επεμβαίνεις, επεμβαίνεις, επεμβαίνεις
μ' έκανες μπαλάκι τένις.

*Είσαι σκέτο παρακράτος, είσαι σκέτο παρακράτος |x2
και προβοκατόρισσα, γι' αυτό σε χώρισα. |x2*

Ο χωρισμός (τα κορμιά καράβια)

...

Κι αν θα διαβείς, κι αν θα διαβείς τον ουρανό
κι αν πας ψηλά, κι αν πας ψηλά στ' αστέρια
την συντροφιά, την συντροφιά μου θα ζητάς
και τα δικά, και τα δικά μου χέρια.

*Γιατί τα χέρια είναι σκοινιά, και τα κορμιά καράβια
κι όποιος τα κόβει τα σκοινιά μένει η καρδιά του άδεια.*

...

Κι αν πας σε α- , κι αν πας σε άλλη θάλασσα
σε άλλη γη, σε άλλη γη να μείνεις
δε θα βρεθεί, δε θα βρεθεί ν' αναπαυτείς
τον πόνο σου, τον πόνο σου ν' αφήνεις.

*Γιατί τα χέρια είναι σκοινιά, και τα κορμιά καράβια |x2
κι όποιος τα κόβει τα σκοινιά μένει η καρδιά του άδεια. |x2*

Στο Λευκό τον Πύργο

Είχα πάει τσάρκα στη Θεσσαλονίκη
και τριγυρνούσα στην ακροθαλασσιά
ξαφνικά στο πλάι, να με προσπερνάει,
είδα μια ωραία Σαλονικιά

*Στο Λευκό τον Πύργο πήρα τα φιλιά της
είχε κι ένα σπίτι στην Καλαμαριά
από το Βαρδάρη ήταν η μαμά της
πάππου προς πάππου Σαλονικιά.*

...

Στην Αριστοτέλους πιάσαμε κουβέντα
και περπατήσαμε στην Τσιμισκή
από `κει και πέρα γίναμε παρέα,
γίναμε ζευγάρι εγώ κι αυτή

Στο Λευκό τον Πύργο πήρα τα φιλιά της...

...

Μέσα σε δυο μήνες βάλαμε στεφάνι
στον Άγιο Δημήτρη έγινα γαμπρός
κι από Αθηναίος, μέσα σε δυο μήνες,
έγινα, ρε μάγκα, Σαλονικιός

Στο Λευκό τον Πύργο πήρα τα φιλιά της...

Ο πιο καλός ο μαθητής

Ένα καιρό που μ' έστελνε, η μάνα μου σχολείο ω! ω! ω! ω!
κι ο δάσκαλος μου μ' έβαζε στο πρώτο το θρανίο.

*Ο πιο καλός ο μαθητής
ήμουνα εγώ στη τάξη ω! ω! ω! ω!
κι οι δάσκαλοι μου με είχανε
μη βρέξει και μη στάξει*

...

Πάντοτε στο τετράδιο, βαθμό έπαιρνα δέκα ω! ω! ω! ω!
κι αν στη ζωή πήρα μηδέν, τα φταίει μια γυναίκα.

Ο πιο καλός ο μαθητής...

...

Στον έλεγχο διαγωγή, είχα «κοσμιωτάτη» ω! ω! ω! ω!
κι όμως οι συναναστροφές, μου βγάλανε το μάτι.

Ο πιο καλός ο μαθητής...

Καθ'ωδών

**ΧΑΝΙΩΤΙΚΗ
ΜΟΥΣΙΚΗ
ΠΑΡΕΑ**